

Bên Ánh Lửa Bập Bùng Với Trương Nguyễn Đức Lập

Sau khi dự tang lễ rất đơn sơ theo di nguyện của cố Trương Nguyễn Đức Lập, chúng tôi cùng đồng ý với nhau là sẽ tổ chức một Đêm Họp Mặt để tưởng nhớ đến Trương Nguyễn Đức Lập tại căn nhà của anh đã ở trong hơn một năm qua từ khi anh bỏ California để qua xứ được Đà Điểu Siêng Năng gọi là thành phố “Hữu Tâm” (Houston). Đúng là thành phố “Có Trái Tim”: nên “đến đây thì ở lại đây...”. Cho nên hôm nay, ngày đầu tháng tư, trong khi thiên hạ đang xôn xao với những món Cá Tháng Tư (Poisson D’avril/April Fool) thì anh em chúng tôi hẹn nhau tìm đường đến căn nhà của anh ở ngoài cả vùng ngoại ô thành phố Hữu Tâm. Nơi này được gọi là thành phố Manvel. Thú thực Hươu tôi đã đến với Hữu Tâm hơn hai mươi năm nhưng mãi cho đến khi anh Nguyễn Đức Lập về ngụ nơi đó thì Hươu mới biết tên thành phố Manvel cách Hữu Tâm vài chục dặm đường về hướng đông nam.

Buổi chiều ngày đầu tháng tư, bầu trời Hữu Tâm đầy mây và có gió mạnh, Hươu lái xe đến căn nhà cũ của Trương Lập. Đến nơi khoảng gần 7 giờ chiều thì đã thấy Sóc Nhiệt Tình Nguyễn Chí Hiếu từ Dallas xuống đã có mặt cùng với Trần Tuấn là người cùng với Nguyễn Hưng đã ở cạnh Trương Lập từ ngày anh về thành phố hẻo lánh này. Những con đường đưa đến căn nhà “ngoài ngoại ô” này chưa xuất hiện trên bản đồ nên nhiều người lúc lái xe tìm đường không mấy dễ dàng. Nhưng rồi mọi người cũng đã lần lượt có mặt gồm các Trương Đỗ Phát Hai, Hoàng Kim Châu, Cao Ngọc Cường, Nguyễn Cao Bình, Nguyễn Phước Hoàn, Sato Trần, Nguyễn Chí Hiếu, Linda Lê, Judy Võ, Trần Tuấn & Tâm Nguyễn, Luân Nguyễn & Thúy Nguyễn, Nguyễn Hưng & Vy Nguyễn, Nam Hà và một Trương người Mỹ rất trẻ thuộc liên đoàn Pháp Luân.



Căn nhà khiêm tốn được bao quanh bởi sân cỏ trước sau bằng màu xanh của mùa xuân. Những cây sao cổ thụ ở sân trước che rợp đoạn đường ngắn đưa vào sân sau, nơi đó có những chậu hoa đang nở đủ màu sắc vượt lên những bụi cỏ dại bám đầy dưới gốc. Chiếc bàn thờ đã chiến được đặt bên cạnh các chậu hoa, trên bàn là di ảnh của Trương Lập hiện trên màn ảnh chiếc desktop cùng nhan đèn hoa quả và một chú gà luộc do Đà Điểu mang đến để mời Trương Lập. Vòng lửa đã có sẵn, chúng tôi nhặt nhanh củi khô gần đó xếp vào bên trong. Trương Tuấn và Hưng lo phần ẩm thực cho anh em. Chúng tôi ngồi quanh vòng lửa chuyện trò bên làn hương khói tỏa thơm, ánh nến lung linh cứ được một lát lại tắt ngúm vì gió. Các Trương luân phiên đốt nến và thắp nhang cắm vào bát. Trương Lập với đôi mắt hiền từ nhìn xuống anh em chúng tôi và trong tâm tưởng của mỗi anh em chúng tôi: Trương Lập cũng đang lắng nghe chúng tôi và rồi cũng chia sẻ đôi điều cùng anh em. Chín giờ thì mọi người mới có mặt đông đủ. Gió mùa xuân nhưng mang hơi lạnh của cái gió mùa đông. Chúng tôi ngồi sát bên nhau quanh vòng lửa, lửa hồng bùng sáng cùng với tiếng nổ reo tí tách làm bùng lên những tia sáng khiến mọi người nhìn rõ mặt nhau và những câu chuyện về Trương Lập bắt đầu... Trương Lập đã nghe những gì mà chúng tôi nói và nghĩ về anh. Trương Nguyễn Cao Bình điều hợp đêm “Lửa Dặm Đường” đặc biệt này. Bắt đầu là những chia sẻ của Trương Đỗ Phát Hai và Hoàng Kim Châu. Trương Hai nhắc lại cơ duyên gặp Trương Lập trong hội nghị Costa Mesa 1983 và thời gian sau đó. Trương Châu gặp

Trưởng Lập ở thập niên đầu của thế kỷ 21 khi viếng thăm Thư Viện Việt Nam ở Nam Cali và dự “ra mắt sách” cũng như thời gian sau này được gặp trong những kỳ họp kỳ trại của Miền Trung Hoa Kỳ. Trưởng Lập đã tích cực đóng góp vào những sinh hoạt xã hội – văn hóa – văn học ngoài những đóng góp lớn lao cho Hương Đạo Việt Nam tại hải ngoại.



Những mẩu chuyện nghe từ các Trưởng Nam Hà, Tuấn Trần & Tâm Nguyễn, Nguyễn Hưng, Luân Nguyễn & Thúy Nguyễn hay Nguyễn Chí Hiếu là những người đã từng sống, cùng làm việc hay được thừa hưởng những điều tốt lành do Trưởng Lập trao lại mới thực sự là những mẩu chuyện sống động. Chuyện kể những ngày còn ở trại tị nạn trên đảo Palawan với hoàn cảnh khó khăn chật vật mà Trưởng Lập đã là người đầy “nhiệt tâm” vì mang sẵn dòng máu Hương Đạo trong người, đã thành lập liên đoàn Ra Khơi, tập họp số anh em cựu HDS trước ở Việt Nam và những thanh thiếu niên vượt biên đến đảo, tạo cho thanh thiếu niên ở đây có một sân chơi lành mạnh, hữu ích và giúp ích cho những người tị nạn trên đảo. Trưởng Lập đã đào tạo nhiều HDS trẻ khi ở đảo trở thành những Trưởng Hương Đạo sau này tại những nơi định cư ở đệ tam quốc gia. Trưởng Tuấn, Trưởng Hưng, Trưởng Thúy, Trưởng Tâm... là những điển hình sống động. Tinh thần hy sinh và sống vị tha của Trưởng Lập không những chỉ tác động đến những anh chị em Hương Đạo nơi đảo mà còn là một tấm gương sáng cho những người vượt biên đến đảo. Liên đoàn Ra Khơi đã làm nhiều việc hữu ích thiết

thực cho đồng bào ta trong thời gian còn trên đảo để chờ ngày đi định cư. Đến khi Trưởng Lập rời đảo đi định cư (1983), những người đến sau vẫn còn hưởng được những điều có sẵn do anh em Hương Đạo Ra Khơi để lại. Có thể nói những ai ở đảo Palawan trong thời gian đó và cả sau này, không ai là không biết hoặc không nghe tên của Trưởng Lập và liên đoàn Ra Khơi.



Chẳng những thế, khi đã định cư tại Hoa Kỳ, Trưởng Lập vẫn tiếp tục giúp đỡ cho số anh chị còn ở lại đảo bằng cách gửi tiền, các vật dụng và tài liệu Hương Đạo. Đến năm 1991 và 1995 Trưởng Lập trở qua đảo để thăm bà con và các em Hương Đạo liên đoàn Ra Khơi đồng thời vận động cho đồng bào tị nạn đi định cư và là một trong những người đã góp công trong việc hình thành “Làng Việt Nam” được chính phủ Phi Luật Tân thuận cho thành lập để định cư những người không đủ điều kiện để đi định cư ở các quốc gia thứ ba để tránh cho họ phải bị trả về Việt Nam.



Những mẩu chuyện về Trưởng Lập do các Trưởng Nam Hà, Tuấn, Hưng, Hiếu, Luân, Thúy... kể. Trưởng Nam Hà: khi sinh hoạt Hương Đạo, các em cần phải có một chiếc còi để thổi truyền

lệnh tập hợp, đánh Morse hoặc trò chơi... Ở đảo làm gì có còi nên Trưởng Lập vào rừng tìm chặt những cây trúc mang về và dạy cho các em cách làm những chiếc còi. Trưởng Thúy kể: liên đoàn Ra Khơi không có nữ Hướng Đạo, Trưởng Thúy thành lập một đội nữ Hướng Đạo tại đảo sau có vài lần sinh hoạt chung với liên đoàn Ra Khơi. Trưởng Nguyễn Cao Bình hỏi tại sao Trưởng Lập lại có biệt danh là Má Năm? Trưởng Tuấn kể rằng: trong một đêm lửa trại (mỗi tuần có đến ba bốn lần lửa trại), giữa chương trình, Trưởng Lập được mời để nói chuyện thì mọi người không thấy Trưởng Lập đâu cả. Một lát sau các em thấy một phụ nữ đứng chung trong vòng lửa và nhận ra đó là Trưởng Lập. Trưởng đã hóa trang thành một phụ nữ rất đẹp để chuẩn bị trình diễn một mục văn nghệ lửa trại. Từ đó các em và cả những người ở trại đều gọi Trưởng Lập là Má Năm. “Năm” là Trưởng Lập ở dãy trại số 5 trên đảo.



Đặc biệt các Trưởng Nam Hà, Tuấn, Hiếu, Luân kể rất nhiều mẫu chuyện cho thấy Trưởng Lập lúc nào cũng sẵn có tấm lòng nhân ái dù bất cứ trong hoàn cảnh nào. Ngoài ra, trong những tác phẩm của Trưởng Lập đã viết, đều thể hiện tấm lòng với quê hương đất nước và như một nhà tiên tri,

hiện tình đất nước Việt Nam đang xảy ra đã là những điều mà Trưởng Lập đã đề cập trong một số tác phẩm của anh.

Ai cũng biết Trưởng Lập là người không bao giờ vắng điếu thuốc trên môi, thế mà – theo trưởng Tuấn, giấy chứng tử của bác sĩ ghi là Trưởng Lập chết vì bệnh tim! Trưởng Bình nghe chuyện này khoái quá bèn cười lớn...và châm một điếu. Không nhớ Trưởng nào đã nêu thắc mắc: với cách nói năng rất nhỏ nhẹ, chậm rãi từ tốn của Trưởng Lập như thế (luôn luôn như thế) thì khi hành nghề luật sư ở tòa thượng thẩm Sài Gòn trước đây Trưởng Lập đã “tranh cãi” ra làm sao? Nhìn lên di ảnh thấy Trưởng Lập cười cười mà chẳng nói gì...Trưởng Tuấn còn phán thêm: Trưởng Lập là người rất hà tiện: hà tiện lời nói. Nhưng khi đã nói, không ai không nhớ những lời ấy. Trưởng Tuấn còn đố các Trưởng liên đoàn Pháp Luân là trong một kỳ trại Tĩnh tâm, lời nhắn cuối trại của Trưởng Lập cho các em là gì? Không Trưởng nào nhớ cả. Trưởng Tuấn nhắc: Trưởng Lập đã nói: “Chơi Hướng Đạo không được ăn gian”. Thì ra trong Hướng Đạo không thiếu những người “chơi ăn gian”. Câu nói của Trưởng Lập chắc chắn phải làm cho một số người lớn phải suy nghĩ đấy! Hươu rất đồng tình với câu phát biểu này. Còn rất nhiều chuyện được nghe từ những người sống ở đảo Palawan với kiên đoàn Ra Khơi nhưng Hươu không nhớ hết vì anh Sáo Tận Tâm đã liệt kê Hươu vào hàng “lão” – nên trí nhớ chẳng còn bao nhiêu. Đành phải cáo lỗi với quý độc giả Hướng Đạo vậy.

Gió khuya càng lúc càng lạnh. Lửa cũng dần tàn. Cuộc sum họp nào rồi cũng phải đến lúc chia tay, đặc biệt chia tay với Trưởng Nguyễn Đức Lập – một gương sáng của anh chị em Hướng Đạo. Chúng tôi đã có một đêm tâm tình cùng Trưởng với tất cả tấm lòng thương mến và kính trọng một người Trưởng mẫu mực, giàu lòng hy sinh và luôn nghĩ đến tiền đồ đất nước dân tộc.

Hai bài thơ sau đây của Đà Điểu và Hươu góp phần vào những mẩu chuyện bên “Lửa Dặm Đường”.

*Anh vẫn cùng chúng ta
ngồi bên ánh lửa
khi về đêm
sương xuống lạnh ngoài kia
dẫm ba người
thao thức với rừng khuya
trò chuyện cùng anh
như anh đang ngồi đó
lửa hồng soi bập bùng
Anh về trong ngọn gió
nói với anh
thân ái biết bao lời
nói về anh
nhân cách lớn trong đời
đầy tự trọng và đôi khi dị biệt
rất bao dung
nhưng vô cùng quyết liệt
sống một đời bình dị
chẳng phiền ai
như tráng sĩ
trên đường hành hiệp miệt mài
dùng ngòi bút thay gươm
mà thực thi kiếm đạo
Anh từ khước biết bao nhiều
danh hã
như thân tre
tiết trực tâm hư...
mà khẳng khái
Sống thẳng ngay và đầy lòng
nhân ái
cả một đời không tranh lợi cầu
mư
Anh về đây
như ông Hương Giáo về hư
sống tĩnh lặng mặc cho đời bát
nháo
bên những anh em thương mến
anh*

*tình Hướng Đạo
Anh mãi là thân tre
tiết trực tâm hư
phút cuối đời trăm mặc một
thiền sư
bên ánh lửa khi đêm về u tịch
câu chuyện kể
cứ như là cổ tích
cứ miên man
nghìn trước với nghìn xưa
lung linh Anh
ông Hương Giáo đề thơ
để trò Cui ngồi ngắm ngơ
bên lửa hồng soi tỏ
từ tim Anh
ôi! trái tim Anh thủng lỗ...
đã được lấp đầy bằng những
yêu thương
trong đêm nay
bên lửa dặm đường
vẫn mãi cùng Anh
đồng hành
về Nguồn thật
mãi nhớ Anh
thưa Anh Lấp*

ĐĐSN

*Anh như cây sậy trên đồi cao (1)
Quanh năm phất phới cơn mưa rào
Lắm lúc ngập bão bùng nhân thế
Anh ngược mắt buồn nhìn trời cao*

*Cha mẹ cho anh tấm thân gầy
Trái tim khuyết tật anh nào hay (2)
Trang giấy trắng tinh hồn thanh khiết
Cuộc đời anh hương ngát tỏa bay*

*Noi gương theo các đấng sinh thành Sá
gì thân mệnh vốn mong manh Giấy
bút thành tiêu dao cuộc sống Thiên
sư vui hưởng gió trăng thanh*

Hòa với thiên nhiên nơi núi rừng
Vui đời **Hướng Đạo** trò chơi chung
Tình yêu non nước ngời son sắt
Khốn khó hoa đời nở thủy chung

Từ đảo xa xôi cách quê nhà
Anh cùng đàn trẻ cất lời ca
Chèo chống **Ra Khơi** cùng bão tố
Mộng tang bồng trời biển bao la

Anh là biểu tượng người phương Nam
Đồng tâm chung sức xây diển đàn
Văn hóa phục hưng thời lưu lạc
Ngôi nhà chung: **Thư Viện Việt Nam** (3)

Chấp bút anh làm **Hương Giáo** Xưa (4)
Trải lòng khi nắng sớm chiều mưa
Ngô Phụng Anh cũng là bút hiệu
Sóc Vui Về gặp bạn rừng xưa (5)

Những Đêm Không Ngủ nỗi nhớ nhà(6)
Cuộc Chiến Tàn Chưa ở quê cha ? (6)
Cặp Mắt Quay Lại nhìn quê cũ (6) **Khung**
Rào Hẹp...nhớ trời bao la (6)

Lớp Trước Lớp Sau đã lên đường (6)
Một thời đi gìn giữ quê hương
Đọc sách dưới trăng mài **Kiểm Đạo** (6)
Bạc đầu toan dấu nỗi đau thương

Ngắn Cổ Khó Kêu nỗi đoạ trường (6)
Ôm lòng tức tưởi trời một phương
Nhút Biết Nhì Quen lẽ thói cũ (6)
Về **Lôi Vũ Động** ngát trầm hương (6)

Tìm đâu thời **Giàn Đệu Mưa Rung**(6)
Trần Ai Khoai Củ buồn vui cùng (6)
Mảnh Vụn Một Đời thành kỷ niệm (6)
Đi Trước Về Sau vẫn thủy chung (6)

Đêm nay xin đốt nén hương lòng
Gửi anh về tận cõi mệnh mông
An nhiên ca hát bên **Nguồn Thật**
Trả lại cho đời gánh lòng đong

HHH

Xin ghi thêm hình ảnh của Trưởng Nguyễn Đức Lập đến với anh chị em Hướng Đạo Miền Trung dưới những cơn mưa tầm tã và liên tục. Một: vào buổi Lễ Chào Cờ đầu năm 2015, từ sáng trời đã đã đổ mưa cho đến khi bắt đầu buổi lễ thì mưa càng lúc càng lớn. Lễ Chào Cờ vẫn tiếp tục tiến hành. Trưởng Nguyễn Đức Lập vẫn chịu chung “số phận ướt át” cùng với anh chị em cho đến khi buổi lễ chấm dứt...trời vẫn còn mưa...Hai: Trong kỳ trại họp bạn Hướng Đạo Việt Nam Miền Trung Hoa Kỳ, Giữ Vững 19, tháng 11 - 2015 trời cũng không thương Hướng Đạo. Trước ngày nhập trại – trời mưa. Nhập trại – trời vẫn mưa. Suốt kỳ trại – trời vẫn mưa. Trưởng Nguyễn Đức Lập có mặt ở đất trại để cùng hưởng “ơn mưa móc” của trời cùng với anh chị em.

Ghi chú (1) Nhà tư tưởng Pháp Blaise Pascal: “Con người chỉ là một cây sậy yếu ớt, nhưng là một cây sậy biết suy nghĩ” (2) Khi mới sanh, trái tim anh đã thủng một lỗ. (3) Do Trưởng Nguyễn Đức Lập, Trầm Tử Thiêng, Du Miên và Võ Trọng Di thành lập. (4) Bút hiệu. (5) Tên rừng của anh. (6) Những tác phẩm đã xuất bản của Trưởng Nguyễn Đức Lập.

Tháng Tư - 2016
Hoàng Kim Châu RS

